

L. C. Larsen: Det blev af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagt, at det var en Tradition, at Kjøbenhavns Commune var berettiget til at benytte Vandet i 2 Miles Omkreds af Staden. Det er noget Mere end en Tradition, thi der er en Lov, som hjemler det, idetmindste til en vis Grad, og det er Placaten af 28de August 1806, angaaende Vandcommis- sionens Rettigheder og Pligter. Den siger, at alt det Vand, som paa Kjøbenhavns Amt i Nærheden af Stadens Ferskvandsløber og Vand- ledninger afledes som skadeligt eller overflødigt Vand for Jordbrugerne fra deres Jorder, ledes paa lovlig Maade ved Grøfter til Stadens Søer og Vandledninger, hvori ingen ubesøiet eller ulovlig Hindring maa af Nogen lægges Vand- vaset i Veien; men det, som nu attraaes, er vistnok en meget videre gaaende Benyttelse end den, der allerede i mange Aar har været hjemlet. Dernæst betragter den ærede Rigsdagsmand det Forslag, som der er Tale om, som saa vidtgaaende, at det havde stor Betænkelighed ved sig; han krævede navnlig af Forslagsstillerne, at de skulde fremlægge Planer og meget nøie bestemme de Betingelser, hvorunder Expropriationen kunde finde Sted. Dette troer jeg ikke er foruødent, naar man henviser til Loven af 20de August 1853, thi denne bestemmer, at, for at nogen Expropriation kan finde Sted, skal Kommunen fremlægge udførlige Planer over de Foretagender, den ønsker udført (Tscherning: For Hvem?). Den skal fremlægge dem for Regjeringen (Tscherning: Altsaa ikke for den lovgivende Magt!) og en egen Commission, nedsat til at bedømme Planerne. Denne Commission skal bestaae af en Formand, som Regjeringen udnævner, og 4 Medlemmer, hvoraf de to udmeldes af Indenrigsministeren, eet af den kongelige Lands-Oversamt Hof- og Stadsret og eet af Amtsraadet for Kjøbenhavns Amt. Nægter denne Commission sit Samtykke til Planernes Udførelse, ville de bortfalde; billiger den dem derimod, strides der til Expropriation. Erstatningen bestemmes igjen af en særlig sammensat Commission, bestaaende af en Formand, som Regjeringen udnævner, og 4 Medlemmer, udmeldte ganske paa samme Maade. Det forekommer

mig saaledes, at der i Loven af 20de August 1853 ligger saadanne Sikkerhedsmidler, at man ikke behøver at søge andre end dem, der deri allerede frembydes. Det er jo vel sandt, at, hvis man skulde bruge Vandet i Fuursøen, saa maatte alle de Mølleværker, som nu drives ved denne Søes Vand, exproprieres, mén en Expropriation af Mølleværker er jo Noget, der ikke er ukjendt i Lovgivningen; vi have jo en Lov, der, om den ikke ligefrem hjemler Expropriation, dog nævner de Betingelser, hvorunder den kan finde Sted; den søger at lette Udgangen dertil, og i denne Lov har jeg ikke bemærket, at der er nogen Tale om en Befolkning, som lever i Nærheden af saadanne Mølleværker, som skulde exproprieres. Det er heller ikke nogen nødvendig Følge af Expropriationen, at Mølleværkerne skulde nedlægges; tværtimod maatte man tænke sig Loven i en saadan Form, at Eierne af Mølleværkerne fik Penge til at forsyne sig med andre Kræfter til at drive Værkerne, og i saa Fald fik Sagen ingen Indflydelse paa Befolkningen. Denne vilde jo dog ogsaa paa mange andre Maader kunne afficeres ved en Forandring af disse Mølleværker, som den ikke er Herre over, og det forekommer mig derfor heller ikke, at Hensynet til Befolkningen kunde være saa vigtigt, at det kunde være en Grund til at nægte denne Lov Fremme. Der vil jo ialtsald nok kunne findes Midler til at afhjælpe Noget af den Trang, der mulig kunde opstaae ved Flytning af Værkerne, skjøndt jeg maa tilstaae, jeg finder, at Flytningen af alle disse Værker eller største Deelen af dem vilde høre til det ganske Usandsynlige.

Tscherning: Ja, det gjør mig igrunden ondt nu at tage Ordet igjen, da man under denne Behandling kun kan faae Ordet to Gange, og det gjerne kunde komme dertil, at jeg kunde ønske det tredje Gang; men jeg vil lade det komme an derpaa. Vi have nu hørt, hvilket Apparat det er, man troer at kunne bruge for at gennemføre det, hvorom der er Tale, eller hvorom der kan blive Tale, hvilket Apparat det er, man tænker paa at skulle kunne bruge til en Expropriation af denne Natur, en Expropriation, der aldrig har været paatænkt i et saadant Omfang, da Loven af 1853 blev